

Tidligere i Tidsskriftet

Legeundersøkelse ved livsforsikring

I en artikkel i Tidsskriftet nr. 15/1920 (s. 528–530) tas legenes honorarer ved undersøkelse for livsforsikring opp til diskusjon. For høye honorarer kan føre til at flere velger «karensforsikring», noe som vil ha innflytelse på legenes lønn, sier forfatteren.

Honorar for undersøkelse ved livsforsikring. Karensforsikring.

Av I. Kobro, Kristiania.

Paa lægemøterne i 1905, 1907 og 1913 blev spørsmålet om takster for lægeeklæringer i anledning av livsforsikring indgaaende diskutert. Fra selskapernes side blev det den gang bl.a. hævdet, at hvis lægerne stiller krav, som vilde medføre altfor store omkostninger, vilde den saakaldte k a r e n s forsikring ( ): uten legeundersøkelse) bli mere anvendt end før. Denne forsikringsforms betydning baade for selskaperne, de forsikrede og lægerne blev belyst av flere; men fra enkelte læger faldt der uttaleser, som tydet paa, at man ikke næret nogen tro paa eller frygt for, at karensforsikring skulde bli mere almindelig brukt.

Karensforsikring blir ikke gyldig for det fulde beløp, før der er gåaet en viss tid (ventetiden, karenstiden), som i almindelighet er fastsatt til 3 år fra forsikringens begyndelse. Dør den forsikrede i første forsikringsaar, betales ikke forsikringssummen, men selskapet tilbakebetaler de erlagte præmier. Dør den forsikrede i andet forsikringsaar, betales en tredjedel av forsikringssummen eller, hvis

forsikringen er betalt ved engangspræmie, indskuddet tillagt en tredjedel av forskjellen mellom forsikringssummen og indskuddet. Dør den forsikrede i det tredje forsikringsaar, betales to tredjedeler av forsikringssummen eller, hvis forsikringen er betalt ved engangspræmie, indskuddet tillagt to tredjedeler av forskjellen mellom forsikringssummen og indskuddet. Efter 3 aars forløp er ventetiden omme, og ved dødsfall etter denne tid betales derfor hele forsikringssummen. Et dødsfaldet en direkte følge av et u l y k e s t i l f æ l d e eller av en a k u t s y g d o m, som ikke staar i forbindelse med anlæg, som har vært tilstede for forsikringens antagelse, betales den fulde forsikringssum ogsaa i de 3 første forsikringsaar.

Det kunde ha interesse og betydning for saken at faa en redegjørelse for, hvorledes det stiller sig nu med hensyn til de nævnte karensforsikringer. Jeg har derfor faat opplysninger bygget på regnskaper for 10 norske selskaper,

I 1914 var:	Samlet antal forsikringer med lægeundersøkelse.	Samlet honorar for undersøkelser.	Gjennemsnitshonorar pr. undersøkelse.	Samlet antal karensforsikringer.
10 097		88 516,77	8,75	4 456
I 1919 var disse tal øket til:				
16 383		201 081,07	12,25	29 679

Som man ser, hadde de norske læger i 1919 en indtægt av ca. kr 200 000; men at karensforsikringeres tal er steget og det ganske væsentlig, viser de siste tal.

For de enkelte selskaper stiller forholdet sig saaledes;						
Selskap	Antall forsikringer				Lægehonorar	
	1914		1919		1 914	1 919
Brage	1 066	64	1 388	910	9 700,00	20 500,00
Fram	635	1 885	2 785	3 769	6 776,00	32 329,25
Gjensidige	1 367	643	2 295	4 411	13 695,00	40 290,00
Glitne	987	220	1 297	1 109	7 572,99	15 473,65
Hygea	2 197	489	3 141	3 900	16 517,78	28 972,65
Idun	2 545	656	2 894	6 457	23 505,00	32 783,02
Norske Folk	–	–	208	2 498	–	2 550,00
Norske Forenede	–	–	739	3 683	–	10 811,00
Norske Liv	1 300	499	1 589	2 875	10 750,00	16 505,00
Frigg	–	–	47	67	–	902,50

Stilles det krav, som selskaperne finder ikke at kunne imøtekomme, risikerer man, at karensforsikringsformen vil bli end mere bruk – til skade for de forsikrede og til tap for lægerne.

¹⁾ «Liv» forkortelse for lægeundersøkelse